

Škola v přírodě Šajtava, Zdobnická Seč, Zdobnice 15 3.ročník, 1. – 5.6.2015

Co jen říci o proběhnuvší škole v přírodě?
Pokusím se v následujících sděleních aspoň přibližně nastínit atmosféru pobytu.

1. **Objekt Šajtava je úžasným místem** – samota na kopci nad údolím říčky Zdobnice s výhledem na hřbet Orlických hor.
2. Je tu **zcela čistý vzduch** – po celou dobu zde projela auta pouze čtyřikrát, a to jeep paní majitelky, poštovní auto s pohlednicemi pro naše děti od hodných rodičů, pekaři s pečivem, ochránci přírody s jeepem, již střežili okem bedlivým, zda někdo neničí skvosty panenské přírody.
3. **Výborná krmě** v jakémkoli požadovaném množství.
4. **Vstřícnost** paní majitelky objektu i paní kuchařky.
5. Žáci 3.ročníku si beze studu a s chutí hráli na písku jako malé děti. Kluci se vyřádili na místním nohejbalovém hřišti, kde se odehrávaly menší i větší turnaje ve fotbale, přehazované, volejbalu i nohejbalu, do nichž se postupně zapojily i některé dívky – a jak jim to skvěle šlo! Trampolína nezahálela ani na okamžik.
6. **Turistické výlety byly úžasné!!!** První den po červené značce dolů od chaty Šajtava na **Kamenec** (744m n.n.), kde jsme si povídali o historii Sudet. Během cesty byly děti nadšeny nádhernou přírodou a jejich fantazie se rozjela na plné obrátky. Dokázaly si hrát s rostlinami, klacíky se proměňovaly tu na pracovní, tu na hudební nástroje, ovšem též na zbraně prvobytně pospolné společnosti (či snad raného středověku?) A což když děti v lese objevily zatopený sklep od stavení, jež už desetiletí na místě nestojí..., Počítali jsme letokruhy a filosofovali o lidském bytí, zkoušeli jsme zapalovat smůlu na klacíku a udivovali jsme se nad tím, jak je možné, že louče na hradech tak dlouho hořely a jaká byla strategie lití rozžhavené smůly z hradeb na hlavy dobyvatelů.

I o dalších výletech lze hovořit v superlativech, a to jak z pohledu dětí, tak i dozoru – děti se chovaly skvěle, nereptaly, stále pozorovaly přírodu, na něco se ptaly.

Výlet **k prameni říčky Kněžny** byl pro všechny nezapomenutelný. Dovolím si sdílet některé repliky dětí:

Ondra P.: „ Pojd'te se podívat na ten pramen!!, tam se dozvíte víc než na internetu!“

Ondra Z.: „ Odkud se ta voda bere??!“

Šimon: „ Ta voda je lepší než Coca Cola!“

Děti hromadně vylévají sladkou tekutinu z rozprašovačů jedné nejmenované firmy, sladkou a barvenou, plnou stabilizátorů a éček, čepují hromadně do lahviček vodu....

Terežka F. a Terežka Š. s Leničkou: „ Ta voda je léčivá a omlazující!!“

Kryštof: „Abychom se nedočkali za 20 let toho, že pramen dají na zámek a bude tady stát nějaký výběrčí, který dovolí vodu nabrat se slovy Dejte 20 korun!“

Kluci stavějí hráze, zlepšují tok vodopádů.

Terezky a Verunka čistí pramen od spadáných listů jako v Otvírání studánek od Bohuslava Martinů, jsou něžné..úplně je vidím, jak zpívají Králko, milá králko...

Na dalším výletě **do Pádolí** jsou děti nadšeny stádem koní, u nichž se zdržujeme více než hodinu. Kluci skáčí na valníku, lehce zaměnitelní s malými darebáčky z před sto lety. Lenka se jakoby zapřahá k oji do stojícího valníku, kluci imaginárním bičem koníčka – Leničku pohánějí s tím, že až řeknou TEDĚ, octnou se v Japonsku...

Ondra Zalabák nachází užovku obojkovou a ta se na chvíli stává nejoblíbenější hračkou dětí. Jde z ruky do ruky a pouštíme ji do trávy až cestou k lovecké chatě hraběte Kinského někde u božích muk...

Na Zámečku máme malou přestávku na nanuky a jiné osvěžení. Je nám prozrazena zpáteční cesta mimo cestu značenou. Trochu se ztrácíme v lesích CHKO Orlické hory, ale orientační smysl paní Dity nás ke všeobecné úlevě zachraňuje – už nás vítá víla Kněžna! Jsme již skoro doma..

7. **Každý den soutěžíme** – ráno v učení (numerickém počítání, v doplňovačkách z češtiny), pak během dne. Však taky díky štědrým rodičům máme mnoho cen! (Děkujeme paní Altmanové, panu Halbichovi, paní Dobsové a ostatním, kteří bez váhání přispěli kvalitními cenami.)

Soutěžíme celodenně v úklidu pokojů. Odpoledne v šiškované, běhu do strmé sjezdovky, v psaní textů na pohlednici domů, v kreslení obrázků křídami na chodník.

Ve stavění příbytků v lese. Děti ve skupinách stavějí domečky a k nim vymýšlejí příběh. Ach, jak je těžké býti arbitrem! Obzvlášť, když témata příběhů jsou z Malého prince, pak taky příběhy Ze života hmyzu, nutrií, zajíců...

Spontánně vznikla soutěž v klikování se zátěží na zádech! Zde suverénně zvítězila dvojčata. Nicméně i ostatní, co měli chuť se utkat, vybičovali své výkony na maximum.

Soutěžíme v poznávání rostlin. Dlužno říci, že v přírodě o přírodě se děti učí kosmickou rychlostí.. Zkrátka Komenský má opět pravdu: Dlouhá cesta podle povídání, krátká podle názoru.

Soutěžíme v Paměti národa – o historii místa, oblasti, v níž se nacházíme.

8. **Večer čteme** z Lauřiny knihy Příběhy z českých dějin, a přestože děti mají na výběr, z jaké knihy se bude číst, preferují právě tyto příběhy s komentářem paní učitelky.
9. V úterý na kole přijíždí pan ředitel s tím, že prudší kopec, jako je ten náš na Šajtavu, snad nikdy nemusel vyjízďet! Děti nahoře na sjezdovce připravují **dřevo na oheň**. Je úplněk.. Idyla dokonalá. Kluci na horním hřišti hrají fotbal, než bude zapálena vatra, však dřeva donesli dost. Pan ředitel hraje na kytaru, Měsíc svítí zpoza siluety vzrostlých stromů. Děti si opékají chléb a vůbec jim není líno doběhnout si 200 metrů níž do chalupy pro pití a tryskem doběhnout zpět k ohni! Děti z Polabské nížiny.

10. Poslední večer proběhla **diskotéka**. Hudba z juke – boxu byla skvěle ozvučená. Výběr písní jsme nechali na dětech. Hudební styly byly rozmanité – od Rammsteinu přes Velvet Underground, Shreka po hity Michala Davida. Po dvou písních si vždy jednotlivé skupiny připravily scénky, z nichž některé uvidíte na 3. třídní Akademii.
11. Po celou dobu panovalo extrémně **nádherné počasí**, jasno, teploty okolo 25 stupňů ve stínu.
12. **Nedošlo k žádným hádkám a kolizím ani mezi žáky, ani v pedagogickém dozoru.**

Text: Monika Jiskrová

Foto: Dita Ludvíková